

גיליון מס' 251

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת שמות

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור באמונה

אחד יחיד ומיוחד

בעולם, והוא עושה את הטוב ביותר בעבורי'. כך גם הגבה שאלו הוא הטוב ביותר בעבורנו, איננו צריכים אפילו סנטימטר אחד יותר או פחות ממה שחננו אותנו האל, גם לא עינים יפות יותר, ואף לא שער חלק יותר. הכל, בכל, מכל - זה הטוב ביותר בעולם בשבילי!!!

כי באמת כל החיים שלנו נבחרו אך ורק על ידינו, אנו בחרנו לעצמנו את המסלול הטוב ביותר בשבילנו, ואם כן אין לנו להתרעם חלילה על ה' יתברך מדוע הוא לא ברא אותנו כמו חברנו.

דרך מלאה אור

ברגע שנקבל את עצמנו בדיוק כמו שעשה אותנו ה' יתברך, אז בכל פעם שנסתכל במראה נרגיש שלמים עם עצמנו. בכל פעם שנשים לב לנטיות שיש לנו - נטייה לאכילה, נטייה להשמנה, נטייה לכעס וכו' - נחנך, ונפסיק לחשב לו הייתי... והיה לי... רק נהיה מרצים מאשרים ושמיחים בעצמנו. לאט לאט נתחיל להרגיש בטחון עצמי, הערכה עצמית, ומעל הכל - אהבה עצמית. נאהב את המראה שלנו, נשמח בנטיות שלנו, ואפילו על המידות הרעות שיש בתוכנו נדע להסתכל עליהם בצורה טובה יותר, בגלל שגם הנטיות הרעות שיש בכל אחד מאתנו הם ממנו יתברך, ובגזרת ה' נצליח להגיע לשלמות באהבה.

כן, בהחלט כל אחד מאתנו יכול להגיע לשלמות באהבה, שתתגבש לו בתוך הלב מחשבה - איך שאני... ועם מה שיש לי... בכל זאת החיים שלי הם הטובים ביותר בעולם... המאשרים ביותר בעולם... בורא עולם הוא המלך שאוהב אותי, הוא שדואג ומאיר לי את הדרך...

דרך נפלאה, ואור גדול לחיים - דרך האמונה... אף אם זכה אותך הבורא יתברך בכרס קטנה - לא נורא, הרי זו יצירה של ה' יתברך. אם תרצה להוריד אותה, בבקשה! אבל זה צריך להיות רק בגלל הדאגה לבריאות שלך, לא בגלל שאינך מרצה מעצמך, ולא בגלל שאחרים העירו לך. הבורא יתברך ברא אותנו כצונו, בכלל לא אמור לענין אותנו מה אחרים אומרים או חושבים עלינו, המראה שלנו הוא הבחירה הטובה ביותר בשבילנו. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

נסתכל על עצמנו... נסתכל על האחר... לכל אחד יש טביעת אצבע מיוחדת, לכל אחד מאתנו יש מראה אחר, ודאי כלנו מכירים בעבודה שאין שום פרצוף של אדם הדומה לחברו.

מה זה אומר לנו? מה זה אמור לשנות בתפיסת חיינו? אומרים חז"ל (סנהדרין לז): לפיכך נברא אדם יחיד ללמדך וכו' ולהגיד גדלתו של הקב"ה, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד בלן דומים זה לזה, ומלך מלכי המלכים טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחברו.

אח יקר ואהוב!

בורא עולם הכין ויצר תבנית מיוחדת כדי ליצר אותך... לא נבראת באותה תבנית של מישהו אחר... אתה לא עוד אחד מתוך מיליארדי בני אדם, אתה אחד יחיד ומיוחד, אתה שונה מכל בני האדם, הקב"ה כפכוול יצר תבנית מיוחדת רק בשבילך.

למה???

מעולם לא היה ולא יהיה בעולם פרצוף דומה לחלוטין לחברו, משום שלכל אחד ואחד בעולמינו יש תפקיד שונה מהשני. אם אנחנו רוצים להיות מישהו אחר, לא נצליח לקיים את יעודנו בעולם הזה.

וכך כותב רבנו חיים ויטאל בספר עץ חיים (חלק ראשון, היכל א"ק שער ג פרק ב, דף טז ע"ד): "אין לך יום שדומה לחברו, ואין צדיק דומה לחברו, ואין ברנה דומה לחברתה, וכל הנבראים כלם לצורך גבה, פי אין יניקת כלם שונה, אף לא תקוון כלם שונה, ותתקו החלבנה בקטרת מה שלא תתקו החלבנה, ולכן היה צריך באלו העולמות - טוב ורע ובינוני, ובכל אחד מיינים לאין קץ".

הגוף שנוצרו עמו הוא יציר כפיו של בורא עולם - בכבודו ובעצמו, והוא יתברך אינו עושה טעויות. תסתכלו היטב במראה ותגידו לעצמכם - הפרצוף שאני רואה הוא הטוב והיפה בעולם בעבורי, כי מי שיצר אותו הוא יצר אותו במיוחד בשבילי, והוא אוהב אותי באהבה הגדולה ביותר

יש לך חבר חלק בבניית בית המדרש?

תקנה בית יביע אומר
בכמות סבירה לתשלום

תל אביב: 03-8000770
בנק ישראל, שוק 732, תל אביב 61040
מחיר: 1000 ש"ח (כולל מע"מ 48 אחוז)

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:37	16:34	16:37
יציאה:	17:29	17:25	17:29
ד"ת:	18:02	17:57	18:01

ירושלים: לנהגים 40 דקות 16:17

הנהגות מן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

לא ללכת לישון מוקדם

באחד הכינוסים לבני התורה, דיבר בתחנונים למען ביסוס וביצור קיום ועמל בתורה הקדושה, והוא אמר בתוך דבריו בזה"ל: "דעו! שכל מה שהאדם משיג זה מהעמל שלו, הכל תלוי בו ורק בו, וכמה שהוא מתמיד יותר, כמה שהוא עוסק בתורה יותר, ישיג יותר. יגעתי ומצאתי תאמן (מגילה ו ע"ב. ועיין בח"א להמהרש"א שם). לא ללכת לישון מוקדם! אלא יש ללכת לישון באחת בשתיים בלילה, די בשש שעות שינה, בחמש שעות שינה, חבל לאבד את הזמן של הלילה, יש לנצל אותו בלימוד התורה, ביגיעה של תורה וכמ"ש הרמב"ם (בפ"ג מהלכות ת"ת ה"ג) הרוצה לזכות בכתר התורה יזהר בכל לילותיו ולא יאבד אפילו אחד מהן בשינה ואכילה ושתייה וכיוצ"ב אלא בתלמוד תורה וכמו שאמרו חז"ל (שמות רבה מז, ח) אין רינה של תורה אלא בלילה".

(מתוך ספר מלך ביופיו מאת הרב חיים שמעון רביע. (053-315-7539)

שאלות ותשובות
מאת מורנו הרב"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: מה מברכים על קרוטונים שמכינים בבית שחתכו לחם לחתיכות קטנות ואפו בתנור, ואח"כ שמים אותם בתוך המרק?

תשובה: צריך לדעת, היות ועשו קרוטונים אלו מלחם ועשו אותם בתנור ולא בטיגון בשמן עמוק, לכן ברכתם המוציא (אפילו שהם חתיכות קטנות), ואם שמים אותם בתוך הסיר בעודו רותח תיהיה ברכתם מזונות אם כל חתיכה פחותה מכזית, אבל אם מניחים אותן בתוך הצלחת (שנחשבת לכלי שני) ברכתם נשארת המוציא, ואם נימוחו ממש בתוך צלחת המרק אזי ברכתם תיהיה מזונות, מרן בסי" קסח סעי' י' ובהלכה ברורה שם.

שאלה: שלום לרב, רצינו לדעת אם מותר בשבת לקחת דג סלומון חי ולשים עליו מלח חומץ ולימון ולאכול אותו חי?

תשובה: היות וצריך להשהות אותו זמן מה במלח וחומץ וע"י זה מכשירו לאכילה, אסור לעשות זאת בשבת שדומה למעבד כמש"כ במשנ"ב סי' שכא ס"ק כא וכן פסק מרן זצ"ל בחזו"ע ח"ד עמ' תנא.

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליט"א

חשבונות שמים הטלת השליחות

בסיום פרשה זו מתארת התורה את תחילתו של תהליך הגאולה. התיאור מתחיל כשורא עולם מתגלה לשמה רבינו בסנה הבורע, ומצווה לגאול את בני ישראל ממצרים אך משה רבינו לא רצה לקחת על עצמו את עול ההנהגה; בסופו של הדיון, שנמשך במשך שבעה ימים, הטיל בורא עולם את שליחות הגאולה על משה רבינו, אך עקב סירובו בתחילה לקבל את השליחות להיות הגואל איבד את זכותו להיות כהן והכהונה הועברה לאחיו אהרן (רש"י שמות ד, ד).

תינוק תחת לבנה

כאשר שב משה רבינו למצרים ונתקל בשעבוד הנוראי שעוברים בני ישראל, אחד הדברים שכאבו לו מאוד היה 'מכסת הלבנים'. במצרים היה חוק, שכל יהודי שלא הספיק להכין את מכסת הלבנים של אותו יום, בסוף היום לקחו את ילדו ותחבו אותו בקיר במקום הלבנה החסרה – 'תינוק תחת לבנה'.

האכזריות שבמעשה זה הרקיעה שחקים. משה רבינו, שהדבר כאב לו מאוד, פנה בתפילה לבורא עולם שירחם על ילדי ישראל, ובורא עולם השיבו: אותם הילדים שהוכנסו בבניין ידוע לפני שעתידים להיות רשעים גמורים, אך אם

לעוגמת נפש גדולה, שאותו האיש שמשה רבינו הציל ממוות הוא האיש אשר דרדר את נכדו להיות כהן לעבודה זרה. היש צער נורא מזה! וכעת נסגר המעגל - אנו רואים בבירור שבורא עולם הוא 'אב הרחמים', שרואה עד לאחרית הדורות, וידע שאכזריותם של המצרים היא תיקונם וטובתם של ילדים אלה שזכו להיוולד ולהיפטר מהעולם ללא חטא וזכו לתיקונם, בעוד שרחמיו של משה רבינו שבחן נקודתית את האירוע ולא ראה את התועלת הנובעת מכך, הובילו לנזק חמור, שנכדו הפך לכומר לעבודה זרה.

סוף דבר

רואים ממעשה זה עד כמה עמוקה הנהגת ה', ועד כמה יש באדם כוחות לעוות את האמת בגלל נגיעות אישיות. אך במקביל, לא משנה איזה קלקול גרמנו בחיינו, כל זמן שהנשמה בקרבנו יש לנו יכולת לתקן ולשנות, ובעיקר לשוב בתשובה שלמה לבורא עולם.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להיזכרות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

תרצה תוציא לך ילד מבין הלבנים ותראה מה יעלה בגורלו. וכך כותב רש"י בשם הגמרא (סנהדרין קא ע"ב): "כדמפרש באגדה, שאמר לו משה להקדוש-ברוך-הוא: 'אתה הרעות לעם הזה' שעכשיו אם אין להם לבנים משימין בניהם של ישראל בבנין. אמר לו הקדוש ברוך הוא: 'קוצים הם מכלין, שגלוי לפניי אילו הם חיים היו רשעים גמורים, ואם תרצה תנסה והוצא אחד מהן'. הלך והוציא את מיכה".

שני המקרים האלה – סירובו של משה רבינו לקבל את השליחות לגאול את בני ישראל, והצלתו של מיכה מתוך הלבנים, השפיעו בעתיד על מספר אירועים.

נכד משה רבינו

שנים רבות לאחר מכן, כשוכנסו בני ישראל לארץ-ישראל הקים מיכה בית עבודה זרה שבו היו אפוד ותרפים. הגמרא מבארת (סנהדרין קג ע"ב), שמקום זה היה מעלה 'עשן קטורת' בכמות כל-כך גדולה עד שבמרחק של שלושה ק"מ היה מתערב בעשן המערכה של משכן שילה, דבר שעורר קטרוג נוראי בשמים על ערוב עשן הקודש העולה לריח ניחוח עם עשן עבודה זרה. ועיין בנביא (שופטים יח, ל), שמכיח מצא לו איש לוי בשם 'יהונתן בן גרשם בן מנשה' לנהל את בית העבודה זרה, וחז"ל מפרשים שאין זה מנשה אלא צריך לומר 'משה'. כלומר, הנכד הישיר של משה רבינו - בן אחר בן - הפך להיות כהן המכהן בבית עבודה זרה של מיכה, אותו הציל משה רבינו מן הלבנים. כך, שהתברר כי רחמיו של משה רבינו גרמו לו

ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלוקים (ג. ו)

"האם יודעים אתם איזה מוסר השכל ניתן ללמוד ממשחק הדמקה?" שאל הרבי מהוסייטין זצ"ל את חסידיו, ולימד אותם פרק בדרכי ההתעלות: "מותר ללכת רק קדימה, ורק משבצת אחת בכל פעם. רק כשמגיעים למעלה, מותר ללכת לכל הכיוונים וכמה שרוצים".

התגלות האלוקים למשה בסנה, הייתה הפעם הראשונה שמשה רבנו קיבל נבואה. ובשל כך, מבאר רבנו בחיי, היא התנהלה באופן הדרגתי, כדי שמשה יתרגל בנבואה ויעלה מדרגה אחר מדרגה.

בשלב הראשון משה רואה את הסנה בוער באש, הוא סבור כי מדובר בדליקה רגילה, אך כשמתקרב יותר הוא מגלה כי "הסנה איננו אֶפֶל". משה מתבונן במחזה ומבין שדבר חריג מתרחש לנגד עיניו. האש הזו אינה יכולה להיות אש טבעית, אש רגילה מכלה קוצים. הוא סר לראות את המחזה - "ויאמר משה אֶסְרֶה נָא וְאֶרְאֶה אֵת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה, מדוע לא יָבֵעַ הַסֵּנֶה", ואז מתרחש השלב הבא: "וַיֵּרָא מֵלֶאכֶר ה' אֱלֹהֵי בְלֶבֶת אֲשֶׁר, מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה", משה זוכה לראות את מלאך ה' בתוך האש. רק לאחר שהוא מתרגל לראיית המלאך - אז "וַיֵּקְרָא אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה" - השכינה בעצמה מתגלית אליו.

ועדיין בשלב זה, לא היה משה מסוגל להכיל את המראה הרוחני הגבוה כל כך, כמו שכתוב "וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו, כִּי יָרָא מֵהַבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים", ומבאר הרמב"ם בספרו "מורה נבוכים" (ג, מה) שהתנהלות הדרגתית היתה גם ביחס למראה הנבואה עצמה, שכאן לא יכול היה להביט אל האלוקים, ורק לאחר זמן הוא הגיע לדרגה של "ותַמְנַת ה' יְבִיט" (במדבר יב, ח), עד שמעידה עליו התורה "וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה, אֲשֶׁר יַדְעוּ ה' פָּנִים אֶל פָּנִים" (דברים לד, י).

תהליך הדרגתי, מציין רבנו בחיי, התקיים גם כאשר נתן ה' את התורה והמצוות לעם ישראל. בשלב הראשון כשעם ישראל היו עוד במרה, נתן להם ה' מצוות בודדות כמו מצות השבת (לקמן טו, כה), לאחר ארבעים ותשעה ימי הכנה הם קיבלו את עשרת הדברות במעמד הר סיני, ובמשך ארבעים שנה הם קיבלו את יתר המצוות. (ויש להוסיף כי גם ילד אינו מקיים ישר את כל המצוות. בתחילה מקיים חלק מהמצוות מדין חינוך, וככל שהוא גדל מוסיפים לו עוד מצוות, עד שבגיל שלש עשרה מתחייב בכל המצוות). רבנו בחיי מציין זאת לאדם היושב זמן רב בחדר חשוך ואפל, שאם יצא בבת אחת מאפילה לאור גדול, עלול הוא לאבד את מאור עיניו. כדי לא להסתכן, עליו להסתגל לאור קמעא קמעא (וזהו שאנו אומרים בתפלה "המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים", שבבוקר אינו מביא את אור השמש בבת אחת). וכשם שחושיו האדם אינם בנויים לשינויים קיצוניים, כך גם כוחות הנפש.

ובזה הוא מפרש את מה שאמר הנביא הושע: "וַיִּנְדְּעָה נַדְדָּפָה, לְדַעַת אֵת ה', קְשָׁחַר נֶכֶן מִצְאוֹ" (הושע ו, ג). אדם המבקש לרדוף את ה', צריך לדעת איך לעשות זאת. קודם כל "ונדעה", לדעת שכדי למצוא את הבורא באמת, צריך "לרדוף" אחריו באותו אופן שהשחר "רודף" את החושך - השחר מפציע אט אט עד שמאיר את כל העולם.

ואם משה רבנו ועם ישראל במתן תורה נזקקו "לתקופת הסתגלות" כדי להגיע למצב רוחני גבוה יותר, קל וחומר אדם רגיל שאינו מסוגל לעשות 'קפיצות דרך', לחולל מהפך רוחני ולגרום לשינוי בחייו בתהליך מהיר. הבהילות לבצע שינויים רוחניים בצורה קיצונית, לפעמים היא עצת היצר. הוא יודע שתהליך כזה הוא מתכון לכשלון, ולכן מכוון את האדם לחשוב רק על ההווה, וממריץ אותו "תהיה צדיק גמור, עכשיו!". היצר הטוב, לעומתו, חושב על העתיד, לכן מציע לאדם התקדמות הגיונית ובטוחה שתוביל אותו למטרה בהדרגתיות.

כאשר אנו מחליטים להתקדם, ולדחוק את היצר הרע ממאחזי השליטה שלו, עלינו לזכור לעשות זאת באופן מבוקר ושקול, צעד אחר צעד, נדבך אחר נדבך, בדרך לשלמות.

כך מתקדמים לאט אבל בטוח. הגאון רבי שלום שברון זצ"ל היה משמש את הגאון רבי אליהו לאפיאן זצ"ל, שאמר שכל אדם צריך לקבל על עצמו לפני יום כפור איזו קבלה. שאל אותו רבי שלום, מה לקבל. אמר לו אתה תחליט, אבל שיהיה זה הדבר הקל ביותר.

כשהגיע אליו בפעם הבאה, שאלו רבי אליהו אם יש לו כבר קבלה. משהשיב רבי שלום בחיוב, אמר לו הרב: "עתה תוריד חצי, ותשאיר רק חצי קבלה, אבל החצי קבלה שאתה מקבל על עצמך, שתהיה מוצקה ובחזוק, עד שיהיה כטבע ממש, בבחינת 'אם חומה היא - נבנה עליה טירת כסף'" (אוצרותינו)

שקל אחד בלבד.

לפני כשבועיים, ביום שני בצהריים פגשתי אישה במכולת השכונתית, השתדלתי שהיא לא תראה איך אני בוהה בה, אבל בהחלט בהיתי בה. אישה עם חולצה בהירה וחצאית שחורה, באה למכולת עם ארבעת ילדיה, ושקל ביד.

אותה אישה ביקשה מהילדים לבחור ממתק אחד, בשקל אחד, לכל הילדים.

מוישי אמר "אמא, אני רוצה סוכריה על מקל", אימו ענתה לו בנועם "סוכריה על מקל אחת, אי אפשר לחלק כולם", הילד השני התחיל בבכי, הילד השלישי ניסה למצוא פתרון אטרקטיבי יותר: "אולי אבקה עם לקקן שנחלק כולם בכוסות?" וכולם שאלו את המוכרת כמה זה עולה, לדאבונם, זה עלה שקל וחצי. אמא מהנהנת בראשה שאין אפשרות, יש לנו רק שקל אחד. ביד.

התנהל שם דיון סוער בין סוכריה צבעונית על מקל עם מסטיק בפנים לבין שקית עם כמה סוכריות צבעוניות - המשותף לשניהם זה המחיר. שקל אחד בלבד.

לקח זמן ואחרי ששאלו על כל שורת הממתקים כמה זה עולה וכמה זה עולה, וכל מה שעלה שני שקלים היה נראה כמו דירה בלי משכנתא, וכל מה שהתקרב לסכום המיוחל גרם להם לשמוח אך עדיין, הם היו צריכים לדאוג גם למחיר וגם לחלוקת הממתק בין כל האחים.

היו שלבים של כמעט ייאוש ושהאמא אמרה "טוב, אם אנחנו לא מוצאים משהו בשקל, כדאי שנלך".

אך לבסוף- הכריעו את הכף הסוכריות בשקית, רק אותן היה ניתן לחלק לכולם ורק הן ענו לקריטריונים.

אח אחד לא היה מרוצה בעליל, כל המכולת שמעה, אבל לאחר משא ומתן מייגע בין האחים,

כולם הבינו שזה הטוב ביותר עבורם.

שילמו את השקל, קנו את הסוכריות ויצאו.

בתור צופה מהצד, מה יכולתי לחשוב? מה את היית חושבת בראות מחזה שכזה?

מה, הם מסכנים? אולי הם עניים? אין לה עוד חצי שקל לתת לילדיה? ובכלל, למה לקנות בשקל לכל הילדים? מסכנים, אולי שתקנה לכל אחד שוקולד 5-6 שקלים? או לפחות בשקל לכל ילד?

ואולי אני אלוהה לה עוד כמה שקלים שתפנק את ילדיה יותר?...

אך מצד שני, אם נחשוב טיפה יותר לעומק, ניתן ללמוד ממחזה שכזה המון!

אותה אמא, לא הייתה נראית כאלו חסר לה משהו, ובטח לא חצי שקל. אותה אמא חכמה, פשוט מחנכת את ילדיה למידות וערכים טובים כגון: א. כיצד להתחלק ולחלק לאחר ולא לחשוב רק על עצמי, ב. להסתפק במוטע, ג. דחיית סיפוקים, ד. לרסן את היצרים,

ה. לדעת להסתדר גם כשקשה ולא נוח... ובוודאי ניתן למצוא עוד יתרונות. ילדים מגיל 8 ומטה מצאו פתרונות חלופיים וניסו להסתדר עד שמצאו פתרון טוב לכולם, שמתחשב בכל אחד והוא האולטימטיבי גם אם לאחד מהם זה לא הכי נעים.

היום ישנם הורים שבחורים לקנות לילד כל מה שמתחשק לו בכל סכום כסף אפשרי (או לא אפשרי), נכנסים לחובות, העיקר שיליד יהיה את מה שהוא רוצה. בהתאם לחברה, בהתאם לשכנים או סתם בהתאם לקפריזות של ילד בכל גיל שהוא.

ילד שמקבל כל מה שהוא רוצה הוא לא בהכרח ילד שמח, ולרוב הוא רק מתלונן יותר על מה שהוא לא מקבל. זו לא הדרך ללמד אותו להעריך.

ילד לא יהיה טוב יותר עם יותר מתנות או יותר פיזור כסף לטובתו, ישנם ערכים ששוים הרבה יותר מכסף. ילד מפונק שמקבל הכול ומחליט כמעט יותר מהוריו בבית - מה יהיה עליו כשהוא יהיה גדול? כיצד יתמודד עם אכזבות? איך יתחלק עם אחרים בפנימיה/ישיבה/צבא/חנותה???

למי יהיה כוחות נפש להתמודד עם מינוס בבנק או עם בוס שיגיד לך "לא" על משהו שאתה מאוד רוצה? לילד כזה, שמתחלק בשקל עם כל אחיו, או לילד שמקבל כל מה שעולה במחוז?

כמובן שאנחנו לא צריכים מעכשיו לקנות מתנה ל-4 ילדים בשקל אחד, אבל בהחלט ללמוד משהו מהסיפור הזה. לא לתת לילדים הרגשת חוסר, אלא לומר שיש לנו הכול.

הקב"ה נתן לאבא ואמא כסף לכול, אבל תפקיד ההורים בין היתר הוא לנתב את הכסף לפי סדרי העדיפויות. אין צורך להתנצל, ההורים מחליטים מהו הטוב ביותר עבור הילד שלהם.

תחשבי על זה.

אוטובוס ספיישל

אנו בפתח של חומש חדש, פרשיות אלו נקראים שובבי"ם, ומסופר בהם ענין גאולת ישראל ממצרים, ובעצם כך תהיה הגאולה הקרובה בב"א. סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א ראש ישיבת דרך החיים, בימי החנוכה הסדרים בישיבה משתנים: לומדים ברציפות עד השעה שלוש, כאשר שיעור עיון ושיעור בקיאות מתקיימים ברציפות, אח"כ נוסעים הביתה להדלקת נרות החנוכה, וחוזרים ברבע לשבע לשיחת מוסר, לימוד הלכה וסדר שלישי. מי שקשה לו לנסוע נשאר בישיבה בפנימיה. בביתו של אחד הבחורים שגר בפתח תקוה, התקיימה מסיבה משפחתית, והוריו בקשו שיבוא הביתה. הוא השתתף במסיבה, ומהר לתפוס את האוטובוס, קו 92 שיחזיר אותו לישיבה בזמן. ברצות ה', כשהגיע לתחנה, האוטובוס חלף על פניו ונסע... האוטובוס הבא יגיע רק בעוד כ... מחצית השעה משוער... אם ימתין לו יאחר לישיבה. הוא נסה לתפוס קו 17 ולהגיע איתו לתחנה המרכזית, וגם קו זה ברח לו... ניסה איזשהו קו לכיוון ז'בוטינסקי, אך לשוא. הוא התקשר לראש הישיבה הרב גואל שליט"א והודיע לו שהוא יאחר לישיבה. הבה ונתבונן לרגע, עומד לו 'בחור ישיבה' נזר הבריאה ותפארתה, בשכונה בפתח תקוה, ומבקש להגיע לישיבה - ולא הולך לו! מי יודע חשבונות שמים!?

חשוב לומר שברוך ה' לא קרה כלום לאוטובוס שחלף ולא עצר לו, לא מדובר בסגנון הסיפורי ישועות בכיוון הזה.

אבל הבחור שלנו חס ושלום לא מהרהר אחר רצון הבורא, אלא פונה בתפילה: ומרים ידיו לשמים ואומר: רבונו של עולם! אני רוצה להגיע לישיבה בזמן. העומד מהצד ושומע את תפילתו אומר, תגיד מה אתה חושב שפתאום ינחת אוטובוס מן השמים או לחילופין האוטובוס יצא לפני הזמן ויקח אותך 'ספיישל'. והנה פלאי פלאים, עובר שם אוטובוס בין עירוני של אגד, קו 402 מלא בנוסעים, הנהג עוצר לידו, פותח את הדלת ואומר לו: 'הגעתי כעת מירושלים, היתה תאונה במחלף גנות נוצר פקק גדול. אמרו לי לעקוף את המחלף ולנסוע דרך כביש 40, אבל הסתבכתי ונכנסתי 'בטעות' לפתח תקוה, האם אתה יודע איך מגיעים מכאן לצומת קוקה קולה? בודאי שאני יודע משיבו הבחור, עלה לאוטובוס הדריך את הנהג כיצד לנסוע. ועברו בדיוק סמוך ממש לישיבה... יורד הבחור בגשר הולכי רגל גבעת שמואל, הישיבה ממוקמת בשכונת רמת אלחנן בבני ברק, התחנה שירד הבחור יותר קוב מקו 92 שהיה צריך לנסוע בו ויותר מהר. הבה ונתבונן לרגע - חושך... מסוכך... אוטובוסים שבורחים... איך אגיע לישיבה? תתפלל תפילה אחת! תפנה לכתובת הנכונה. הבה ונתבונן עם ישראל נמצא בגלות קשה במצרים בשיעבוד נורא, היה חסר את ה'זיועקו אל ה'...' בואו נזעק לפני שיהיה מאוחר. חז"ל אומרים (סנהדרין מד:): "לעולם יקדים אדם תפילה לצרה".

702

צדקה וחסד

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, סמטקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ- 700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

702

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזוכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים